

Vigdis Wie Torsteinsson

1953-2023

PUBLISERT 1. mars 2024

Vigdis Wie Torsteinsson. Foto:
Privat

Den 20. desember døde Vigdis Wie Torsteinsson, 70 år gammel, til stor sorg for oss alle. Mye kan sies om Vigdis. Hun har hatt studentbevis fra universitet så lenge vi har kjent henne, og var en god påminner om at en aldri blir ferdig utdannet. Hun var et forbilde når det gjaldt å ikke gi seg og å stå på uansett. Hennes tro på at vi alltid kan bringe fram noe nytt, var til trøst og hjelp i møtet med det forskjellige og fremmede. Et viktig arbeidsprosjekt var hennes bidrag i boka Samspill og selvopplevelse som ga nye åpninger i møtet med gamle utviklingsforståelser, og ga oss nye og uvante måter å forstå utvikling på. Vigdis sin forståelse av moderne utviklingspsykologi, spesielt innenfor familierapi, ble en redning for mange av oss. Det åpnet nye veier til både forståelse og praksis. Vi trengte ikke å være dominert av individualistiske forståelser av barn, ungdom, voksne og eldres utvikling. Utvikling tar aldri slutt, og vi vil alltid stå overfor noe nytt. Hennes utviklingspsykologi understreket betydningen av kompleksitet som et positivt begrep, og hvor familierapiens styrke er dens evne til å møte kompleksitet gjennom turtaking, samtaler, deling av opplevelser i gode samvær. Vigdis hjalp oss med å fokusere ikke bare på samspill i familien, men på familiens samspill med verden rundt. Familien er en del av noe mer som alltid påvirker og blir påvirket. Til å ikke bare fordype oss i familien som problem, men som mulighet og

nødvendig støtte for barn og unge. Vansker er alltid knyttet til familiens sammenheng og kontekst. Vigdis brakte alltid fram både-og-perspektivet. Her lå hennes evne til å utfordre. Et eksempel er at mange av oss var skeptiske til pakkeforløp. Vigdis trådte inn i arbeidet med pakkeforløp for spiseforstyrrelser og viste oss hvordan det kan brukes produktivt ved å ivareta familieperspektivet og vektlegge struktur og systematikk i det terapeutiske arbeidet. Hun hjalp oss til å se at å arbeide som terapeut både er å befinne seg innenfor teorispesifikke terapimetoder og standardiserte forløp, og å frigjøre seg fra disse og lage terapier tilpasset den enkelte familien, i tråd med Batesons utsagn at vi trenger både «rigor» og «imagination». Vigdis gikk utenfor det gitte da hun tok hovedfag i filosofi i en periode hvor psykologien nedvurderte filosofiens betydning. Filosofen Vigdis påminnet om at å stå overfor livets utfordringer ikke bare rammes inn av den psykologiske vitenskapen, men at filosofisk tenkning fortsatt har noe å si oss. Vi takker Vigdis for at hun var den hun var. Vi bærer henne med oss. Vigdis, en vennlig, direkte, skarp person fylt av humor og livsglede har forlatt oss. Det er vår store sorg; en sorg vi gjerne bærer fordi den minner oss om hva Vigdis representerte for oss, for våre fag og de familier og personer hun samarbeidet med. Hvil i fred, Vigdis.

Ottar Ness, Jan-Vegard Nilsen og Rolf Sundet

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 61, nummer 3, 2024, side 210